

Стара історія

Юрій Ярмиш

Мати Дика Качка знесла навесні синюваті яєчка. Сталося так, що їй треба було відлучитися від гнізда.

Коли Дика Качка повернулась, у гнізді, крім її яєчок, з'явилося іще одне – велике.

Дика Качка не засумувала. Навпаки. Вона навіть зраділа. Це була вчена Дика Качка. Вона сказала своєму чоловікові Дикому Селезню:

– Я певна, з цього яєчка виросте білий Лебідь. Колись уже таке було. Я сама чула. Про це навіть у старовинній книжці є!

І справді.

З яєчок Дикої Качки вилупилися сіренькі каченята, а з великого – синок з довгою шиєю.

Батьки відразу назвали його Лебедятком і годували цього синка краще за інших.

Усі каченята хапають зелену ряску та жучків-черв'ячків, а воно чекає, доки перед ним щось смачне покладуть.

Качата наввипередки від зорі по озеру плавають, а Лебедятко відпочиває. Боїться зморитись, захекатись.

Літають каченята з озера до луку. А наше Лебедятко іде собі переваги-ваги, угору й не дивиться.

– Не лети, дорогий, – турбуються батьки. – Пір'ячко розгубиш.

До осені вирости качата – веселі всі, дружні.

– Час, час нам летіти, – кричуть. – У теплі місця мандрувати. Братику, піднімайся з нами!

А братик ні з місця. Дивляться на нього батьки – власним очам не вірять: ростили-кохали Лебедя, а виріс жирний ледащо Гусак...

Такий ледащо, що й їжі шукати сам не хоче, і плавати не бажає, і літати не вміє. І взагалі не розуміє, навіщо він на білому світі живе.